

haanden naa et Maksimum: den fulde sidst fortjente Arbejdsløn. Det skulde han saa kunne naa ved det fyldte 60de Aar. Lunde foreslog altsaa, at Arbejderne gennem Præmiebetaling skulde opnaa en saadan Forsørgelsesret, og den Præmie, Arbejderen skulde betale, skulde udredes gennem Arbejdsgiveren og udgøre $12\frac{1}{2}$ pCt. af den udgivne Arbejdsløn. Han foreslog endvidere, at det Tilskud, denne Forsikringsanstalt skulde have af det offentlige, skulde flyde af følgende Kilder: De gennem Kommunerne d. v. s. de til Fattigvæsenet sparede Udgifter, gennem en Indkomstskat. Han foreslog endvidere forøgede Arveafgifter og en Skat paa Monopolgevinst. Altsaa i hans Forslag er Forsikringstanken for første Gang, under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal herhjemme, tydeligt og klart præciseret. Den 26de September 1872 stiftedes de forenede Kommuners Alderdomsforsørgelse, der egentlig kun var en solidarisk Forening af Kommunerne, som gik ud paa at sikre de fattige i Kommunerne en vis bestemt aarlig Alderdomsforsørgelse, for saa vidt som de var fattige og ikke i Besiddelse af over $1\frac{1}{2}$ Skæppe Hartkorn. For at kunne blive delagtig i den Understøttelse, Loven fastsatte, bestemte man, at Retten til Understøttelse kun erhvervedes ved et Indskud af mindst 2 Kr. aarligt, men der kunde indskydes indtil 50 Kr. Til dette Indskud skulde Kommunen selv give et vist bestemt Bidrag, der steg i Forhold til det Antal Aar, vedkommende havde svaret sin Præmie, med en vis bestemt Procent. Det opsparede Beløb skulde vedkommende ved sit fyldte 60de Aar anvende til at sikre sig en Livrente efter de for Livsforsikringsanstalten af 1871 gældende Tariffer. Senere fremsatte Stiftsfysikus Krebs i Midten af 70erne et Forslag som gik ud paa det samme, for saa vidt som han foreslog, at enhver Arbejder fra sin tidligste Alder skulde yde 5 pCt. af sin Løn til en Livrente, der skulde begynde ved det fyldte 55de Aar. Et omtrent samtidigt Forslag af Læge Christophersen gik i samme Retning. I 1875 var der nedsat et Udvalg angaaende Understøttelseskasser. Dette afgav en Betænkning, som vil findes her

i Rigsdagens Haandbibliotek. Det deri fremsatte Forslag gik ud paa, at enhver over 60 Aar gammel Person, som havde sikret sig en Livrente gennem en af Stat, Amt eller Kommune garanteret Forsørgelsesanstalt, skulde oppebære en livsvarig, aarlig Rente paa en vis bestemt Sum. Derigennem var altsaa ogsaa Kravet fastholdt om, at vedkommende, som vilde eje et Krav paa Samfundet, ogsaa selv maatte yde et vist bestemt aarligt Bidrag i Tilfælde af hans egen Erhvervsudygtighed. Arbejderkommissionens Forslag af 1875 gik i samme Retning, idet Flertallet foreslog, at der skulde ydes af enhver Arbejder og Haandværkslærling et tvungen Bidrag af 2 Øre daglig, og derfor skulde vedkommende i Tilfælde af Arbejdsinvaliditet erholde en Livrente, som kunde indtræde med det 60de Aar, og som kunde sikre ham i hans Alderdom. I 1881—82 fremsatte Tauber, Juul og S. Andersen et Forslag om delvis tvungen Livsforsikring, og i dette foreslog man, at enhver i Riget boende Person fra det 16de til det 22de Aar skulde indbetale en vis bestemt ugentlig Præmie, for derefter at kunne fortsætte Forsikringen som en frivillig Forsikring. Ogsaa til dette Forslag var der knyttet Bestemmelser om aarlige bestemte Livrenter, og man gik ud fra, at Lovforslagets finansielle Virkning bygget paa Arbejderkommissionens Betænkning af 1875 vilde blive, at Staten eller det offentlige vilde komme til at ofre henimod 6 Mill. Kr. for at realisere denne Tanke. Endnu kan nævnes det Forslag, som Estrup fremsatte i 1883, og som ogsaa gik ud paa, at vedkommende Arbejder for at betrygge sin Fremtid skulde engagere sig med en Forsikringskasse, hvortil det offentlige skulde give Tilskud. I 1884 blev dette Forslag atter fremsat, dog med nogen Begrænsning og udformet paa en noget anden Maade. Jeg nævner egentlig blot Titlerne paa disse Forslag, idet jo ærede Medlemmer, som have Interesse for at undersøge disse Sager, have fri Adgang til at gøre sig nærmere bekendt med dem. I 1888 stilledes der fra den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget et Forslag, som gik ud paa, at Staten skulde overtage Pensionspligten over for de gamle. I 1889